

Kultainen lintu

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Hel-teen al - la maa var - jo - a ei saa. Kul-kee ja - noi - nen kuor-maa kan - ta -
2. Ker-ran löy-tää sen, tuo-reen lai-tu - men. Siel - lä syö - dä saa lei - pää, hu - na -

8 en, vet - tä e - rä - maas - ta et - si - en, tie - tä e - rä - maas - ta et - si - en.
jaa. Läh - det - tä ei löy - dy kirk - kaam - paa, läh - de - vet - tä tois - ta puh - taam - paa.

15 Mis - tä löy - tää sen, tuo - reen lai - tu - men, lau - lu - puun ja lin - nun kul - tai - sen,
Ker - ran löy - tää sen, tuo - reen lai - tu - men, lau - lu - puun ja lin - nun kul - tai - sen,

22 lau - lu - puun ja lin - nun kul - tai sen?
lau - lu - puun ja lin - nun kul - tai - sen.

28

33

**Helteen alla maa varjoa ei saa. Kulkee janoinen kuormaa kantaen,
vettä erämaasta etsien, tietä erämaasta etsien.**

Mistä löytää sen, tuoreen laitumen, //laulupuun ja linnun kultaisen//?

Kerran löytää sen, tuoreen laitumen. Siellä syödä saa leipää, hunajaa.

Lähdettä ei löydy kirkkaampaa, lähdevettä toista puhtaampaa.

Kerran löytää sen, tuoreen laitumen, //laulupuun ja linnun kultaisen//.